

**XIX. YÜZYIL OSMANLI TARİHİNDE TEMETTÜAT
DEFTERLERİ'NİN YERİ: İĞDİÇ (SELİMAĞA KÖYÜ)
TEMETTÜAT DEFTERİ ÖRNEĞİ***

Araş. Gör. İsmail ARSLAN**

ÖZET

Temettüat defterleri, Tanzimat döneminde bölgelerin mal-mülk, hayvan, arazi ve yaşayan bütün insanların şahsi malvarlıklarını kaydetmek için hazırlanmış resmi belgelerdir. Bu defterler, sosyo-ekonomik hayat, nüfus ve tarımsal ekonomi ile ilgili bütün karakteristik özellikleri kapsamaktadır. Bu kayıtlar XIX. yüzyıl Tanzimat dönemi reformlarının etkisi altında tutulmuştur. Osmanlı sosyo-ekonomik tarihinin -özellikle Tanzimat'ın ilk yılları için - önemli kaynakları olan bu defterler, dönemin sosyal tarih araştırmacılığı için hayati veriler ihtiva eder, çünkü tahrir katipleri tarafından kaydedilen Temettüat Defterlerinden, vergi mükelleflerinin adları, lâkapları, meslekleri hakkında da bilgi alabiliyoruz. Bu çalışmanın amacı, yukarıda verilen genel çerçeve içerisinde, İğdiç köyü (Balıkesir-Dursunbey) Temettüat defterini incelemektir. Çalışmamız, Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde -ML.VRD.TMT kod ve 83-88 numarasında kayıtlı olan Temettüat Defterleri esas alınarak hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Temettüat Defteri,Tanzimat Dönemi, Selimağa Köyü.

* Bu çalışmanın ortaya çıkmasındaki katkıları sebebiyle değerli hocam **Yard. Doç. Dr. Bülent Özdemir'e** teşekkür ediyorum.

** Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi Tarih Bölümü.

THE IMPORTANCE OF *TEMETTÜAT* REGISTERS IN THE 19TH CENTURY-OTTOMAN HISTORY: THE CASE OF THE *TEMETTÜAT* REGISTER OF İĞDİÇ / SELİMAGA VILLAGE

ABSTRACT

Temettiiat Registers were prepared for the records of property, fields, animals and all belongings in the regions where Tanzimat reforms were applied in the first half of the 19th century. Temettiiat registers contain very rich data respecting almost all of the characteristics of socio-economic life such as demography and agricultural economy. The registers were constructed under the stimulus of the 19th century-Tanzimat reform era. By doing research on these registers we got information on taxpayers' names, nick-names, occupations. The specific aim of this work is to analyze the Temmetuat register of the İğdiç village (Bahkesir-Dursunbey). Its register is preserved with ML.VRD.TMT. code and 83-88 numbers in the Prime Ministry Ottoman Archives in Istanbul.

Key Words: Temettiiat Register, Tanzimat Period, Selimaga Village.

Temettü' kâr etmek anlamına gelen Arapça bir kelimedir. Temettüat ise; karlar, kazançlar demektir.¹ Tanzimat devrinde, daha önceleri değişik adlarla alınan örfi vergilerin yerine tek bir vergi olarak koyulan temettüat vergisi; tüccar, esnaf, köylü, şehirli hane reislerinin yıllık kazançları üzerinden alınan vergidir.² Hane reislerinin gelirlerini tespiti maksadıyla yapılan temettüat tahrirlerinin kaydedildiği defterlere de *Temettüat Defterleri* denir. Bu defterler 1840'lı yıllarda yapılan genel bir tahririn sonuçlarıdır. Özellikle XIX. yüzyıl ortalan Osmanlı sosyo-ekonomik tarihi açısından çok mühim bilgiler ihtiva eden bu defterler, XV.-XVI. yüzyıl Osmanlı klasik dönemi tahrir defterlerinden çıkarılacak bilgilerden çok daha fazlasını

¹ Ferit Devellioğlu, (1996), "Temettü'-Temettüat", **Osmanlıca - Türkçe Ansiklopedik Lügat**. On Üçüncü Baskı. Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları, s. 1073.

² Temettüat Vergisi'nin Tanzimat'tan sonra geçirmiş olduğu evreler için bkz: M. Zeki Pakalın, (1993), "Temettü' Vergisi", **Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü**, III, İstanbul: MEB Yayınları, s.453.

içermesine rağmen, üzerinde Türkiye'de yeterince çalışma yapılmamış; yapılanlar ise istatistiksel bilgiler ifade etmekten öte geçememiştir. Başbakanlık Osmanlı Arşivi'ndeki bu önemli kaynaklar daha etkili bir şekilde kullanıldığında XIX. yüzyıl Osmanlı sosyo-ekonomik tarihi açısından büyük yararlar sağlayacağı şüphesizdir.

Tahrir Defterleri'nden yalnızca bir sancak, kaza veya köyün adı ve yıllık vermesi gereken toplam vergi miktarı öğrenile bilmekteyken; Temettüat defterlerinden kaza , köy gibi iskan merkezleri mahallelere ayrılıp, bu mahalleler hane hane ele alınarak şahısların isimleri, yıllık kazançları, gelirleri, tarlaları, bunların kıymetini, sahip oldukları hayvan sayısı; defterlerin bazılarında (1256 sayımı) şahısların boylarının uzunluk ve kısalığından sakallı ya da sakalsız olduklarına kadar kişilerin suretlerini ve hatta mesleklerinin ne olduğu gibi ilginç ve teferruatlı bilgilere ulaşabilmek mümkündür.

Tanzimat ile birlikte oluşturulmaya çalışılan yeni yapılanma girişimlerinin bir ürünü olan Temettüat Tahrirleri, Tanzimat-ı Hayriye'nin uygulandığı ülke topraklarında yapılmıştır. Bu tahrirler, genellikle 1260-61 (1844-45) az da olsa 1256 (1840) yıllarını kapsadığı için özellikle Tanzimat arifesi ve Tanzimat sonrası Osmanlı taşrasının sosyo - ekonomik durumunun karşılaştırılması açısından araştırmacılar için önemli kaynaklar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Osmanlı Devleti'nin dünya sistemine entegre olmasının bir sonucu olarak, merkeziyetçi bir devlet sistemini inşa etmeye başlaması ile bu yeni yapılanmayı ayakta tutacak bir ekonomik sistemi de oluşturması gerekmektedir. Klasik dönemin bir kısım yerel ihtiyaçlardan ortaya çıkmış örfi nitelikli vergilerinin yerine, güçlü merkeziyetçi bir devleti ayakta tutacak olan modern bir vergi sistemi ile merkezi devletin oluşum sürecinin

ekonomik boyutunun da tamamlanması bir zorunluluk haline gelmişti. Bu zorunluluğun bir sonucu olarak kurulan maliye nezaretinin o dönemin dünya standartlarında bir vergilendirme düzeni oluşturabilmek için geleneksel vergi türlerinin yerlerine koymaya çalıştığı ve bir anlamda günümüz gelir vergisinin de ilkel bir biçimde bile olsa ilk adımını oluşturduğu temettüat vergisi uygulaması insanların her türlü gelirinin belli bir oranda vergilendirilmesini esas almakta idi.³

Tanzimat'ın getirmeye çalıştığı yeni mali düzenin bütün ülkede uygulanması mümkün olmamıştır. Bu sebeple mali sistemin uygulanabilmesi amacıyla merkeze yakın eyaletler pilot bölge olarak seçilmiştir. Çünkü bütün ülke topraklarının nüfus ve emlak tahririnin bir anda yapılması mümkün değildir. Böylece bazı bölgeler Tanzimat'ın uygulaması dışında kalmıştır. Tanzimat'ın getirdiği yeni mali düzen önce Anadolu ve Rumeli'de bazı eyaletlerde yani Hüdavendigâr, Konya, Aydın, Sivas, Ankara, Biga, Edirne, Rumeli, Silistre, Vidin ve Selanik eyaletlerinde uygulamaya konulmuştur. Daha sonra bu alan genişlemiştir. Bu sebeple Osmanlı Arşivi'nde Osmanlı Eyaletleri'nin tamamının Temettüat Defterleri bulunmamaktadır.⁴

1275 (1858) Tarihli Tahrir talimatı ve 1277 (1860) tarihli Tahrir-i Umumi Nizamnamesi mucibince herkesin emlakı, arazisi ve senelik kazancı tahrir ve tahmin edilerek ilk defa senelik kazanç üzerinden %30 vergi konulmuştur. 1295(1880)den itibaren %40'a ve 1303 (1885) senesinde de %50'ye çıkarılmıştır. Önceden ticaret ve sanat sahiplerinden alınan bu

³ Mehmet Ali Gökaçtı, (1997), "Maliye Nezareti Temettüat Defterlerine Göre 1845 Yılında Selanik", **Tarih ve Toplum** Dergisi, S.168, İstanbul, s.15.

⁴ Said Öztürk, (2000), "Temettüat Tahrirleri", **Akademik Araştırmalar Dergisi**, S.4-5, İstanbul, s.547.

vergi sonradan maaş sahiplerini de kapsar hale getirilmiştir. Temettüat Vergisinin adı daha sonra *Kazanç Vergisi'ne* çevrilmiştir.⁵

Başbakanlık Osmanlı Arşivi 'nde Maliye Varidat Kalemi Defterlerinden ve (ML. VRD. TMT.) koduyla tasnif edilmiş olan Temettüat Defterlerinin tasnifi ve katologlanmasında o tarihlerdeki idari taksimat esas alınmıştır. Defterler, içindeki bilgiler esas alınarak alfabetik olarak eyaletlere ayrılmıştır. Her eyalette kendi içinde alfabetik olarak kazalara ve köylere ayrılmıştır.⁶ 1988'de katologlanarak araştırmacıların hizmetine sunulan Temettüat Defterleri dokuz katalog olup toplam 17 747 defterden müteşekkildir.⁷

Temettüat sayımlarına baktığımızda, vergi mükellefi olan hane reislerinin gelirlerinin tespiti için yapıldığını görmekteyiz. Bu defterlerde genellikle hane reisi belirtilmiştir. Bunun yanında hane reisi olmayıp da o evde yaşayan ve kazanç sağlayan kişilerin gelirleri de yazılmıştır. Temettüat Defterleri genel itibariyle bir bölge hakkında bize şu konularda bilgi vermektedir: Bölgenin;

- 1 - Demografik etnik yapısı,
- 2- Fert düzeyinde menkul ve gayr-i menkul kaynaklar,
- 3- Ferdin yıllık kazancı,
- 4- İşletmelerin büyüklüğü,
- 5- Toplam ve ayrıntılı vergi yükünü, işgücünü,

⁵Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, (2000), **Başbakanlık Osmanlı Arşivi Rehberi**. İkinci Baskı. İstanbul, s.254.

⁶ Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, (2000), a.g.e., s.254.

⁷ Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde analitik envanter sistemine göre tasnif edilmiş olan Temettüat Defterlerinin katalog dağılışı için bkz: Çizelge 1.

- 6- Kişilerin mesleği,
- 7- Yetiştirilen zirai ürün ve hayvanlar,
- 8- Ticari ve sınai müesseseler hakkında bilgi vermektedir.⁸

Bu defterler ilk defa İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Tevfik Güran tarafından kullanılmıştır. Daha sonra Mübahat

9

10

Kütükoğlu, Denizli'nin Tavas Kazası'na ait defterler üzerinde çalışmıştır. Defterler hakkında bu kadar genel bilgidir sonra ; bu çalışmada Hüdavendigâr Eyaleti Kepsut Kazası İğdiç / Selimağa Köyü Temettüat Defteri'nden örnekler vererek, temettüat tahrirlerinin yapıldığı tarihten günümüze kadar İğdiç / Selimağa Köyü'ndeki sosyal, ekonomik, demografik ve kültürel değişime adı geçen köyün Temettüat Defteri ışığı altında kısa bir bakışla, son dönem Osmanlı sosyo - ekonomik tarihi araştırmacılarının dikkatlerini bu defterlere çekmek istiyorum.

Temettüat Defterine Göre Bir Köyün Tarihi: İğdiç / Selimağa Köyü

İğdiç / Selimağa Köyü Temettüat Defteri üzerine yaptığımız bu çalışmada, on dokuzuncu yüzyıl Osmanlı taşrasının küçük bir kesiti olan ve bugün Balıkesir ili Dursunbey ilçesi idari sınırları içerisinde yer alan şirin bir Anadolu köyü Selimağa'nın dünü ile bugününü karşılaştırarak küçük de olsa bir panoramasını çıkarmaya çalışacağız. Bu çalışma yanı başımızdaki tarihin sesine kulak verilmek suretiyle ortaya çıkmıştır. Anadolu topraklarında

⁸ İlbeyi Özer, (2000), "Temettüat Defterlerinde Somuncu Babanın Nesebi", **Akademik Araştırmalar Dergisi**, S.4-5, İstanbul, s.596.

⁹ Kütükoğlu'nun Temettüat Defterleri hakkında yazdığı iki makale için bkz: (1995), "Osmanlı Sosyal ve İktisadi Tarihi Kaynaklarından Temettüat Defterleri", **Belleten**, LIX/225, Ankara, s. 395-412; (1999), "İzmir Temettü Sayımları ve Yabancı Tebaa", **Belleten**, LXIII/238, Ankara, s. 755-782.

¹⁰ Defterler üzerine yapılmış diğer çalışmalar: Arzu Terzi - Aydın Güzelcehisarı; Salih Aynural - Bursa; Sabri Sürgevil - Aydın Bozdoğan; Mehmet Ekincikli - Mudurnu; Ramazan Kaşmer - Gerede; Nuri Adıyeke - Milas; Mehmet Başaran - Tire; Saadet Tekin - Nazilli; Müzeyyen Kaşer - Bergama; İlbeyi Özer - Darende; Said Öztürk - Bilecik - Yozgat; M. Ali Gökaçtı - Selanik; İsmet Demir - Kayseri.

"Acaba bize de kulak verecek birisi bulunur mu?" diye meraklı gözlerle yerel tarih araştırmacılarını bekleyen nice şehirlerin, kasabaların ve köylerin olduğu da bir hakikattir.

Osmanlı taşrası içerisinde bir örneklem olarak ele aldığımız İğdiç / Selimağa Köyü'nün kayıtlı olduğu Temettüat Defteri; toplam 204 sayfa olup; defterin otuz dört sayfası İğdiç / Selimağa Köyü'nü kapsamaktadır. Defter, siyah çini mürekkep ile yazılmış ve kırmızı mürekkeple de vergi mükellefleri hakkında bazı açıklamalar yapılmıştır. Defter sayfaları için ahar kağıt¹¹ kullanılmıştır. Kapağı olmamasına rağmen çok iyi muhafaza edilmiş olan defterin içerisinde yüz kişiden müteşekkil vergi mükellefi kayıtlıdır.

İğdiç Temettüat Tahrirleri'nin oluşturulduğu tarihler miladi 1844-45'li yıllardır. Bu durumda, defterlerin yaklaşık yüz elli yılı geçkin bir mazisinin olduğunu görmekteyiz. Temettüat sayımlarının yapıldığı bölgede bir yerel-mahal çalışması yapıldığında; tahrirden bu yana o yerde meydana gelen değişiklikleri, üretimi yapılan ürünlerdeki ya da yetiştirilen hayvanlardaki farklılaşmayı; halkın ekonomik durumunu, o dönemle günümüzü karşılaştırarak ortaya koyabiliriz.

İğdiç Temettüat Defterinde "Demirci esnafından idüğü"¹² şeklinde kaydedilmiş olan ve Çizelge 3'te de görüleceği gibi o dönemde köyde

¹¹ Eskiden imal olunan kağıtlar şimdiki kadar cilalı yapılmazdı. Sebebi ise kağıdı kullanacak kişinin istediği gibi cilalayabilmesidir. Bu cilalama işi aharla yapıldı. Ahar kağıdın yüzüne sürülen özel bir madde olup; nişasta, yumurta akı, nisadır, kitre, tutkal, arap zamkı, üstübeç gibi maddelerden yapıldı. Bunlar ya teker teker veya karışık olarak kullanılır, bazan da birkaç cins üstüste sürülürdü. Mühre ise; sert bir cisimle kağıdın üzerini parlatmaktır. Gerekli gibi aharlanmış ve mührelenmiş bir kağıt yüzlerce sene bozulmadan durur, her türlü şartlara göre, başka kağıtlarla ölçülemeyecek kadar fazla dayanır. Ayrıca yanlış yazılan bir yazı aharlı kağıttan kolaylıkla ve hiç iz bırakmadan silinip yerine doğrusu yazılabilir. Arşivlerimizde altı, yedi yüz senelik vesikaların dün yazılmış gibi yeni bir halde durması ve yüzlerce sene böyle durmağa elverişli oluşları **ahar ve mühre** görmüş olmalarındandır. Midhat Sertoğlu, (1986), **Osmanlı Tarih Lügati**, İstanbul: Enderun Kitabevi, s. 9.

¹² BOA, ML.VRD.TMT, Nr.8388 , hane numarası 5/1, s.4; 10/1, s.5; 73, s.30; 73/3, s.30.

demircilik mesleğiyle meşgul olduğunu anladığımız dört hane mevcuttur. Daha sonraki yüz elli yıllık dönemde bu ailelerin en eski Türk mesleklerinden olan demircilik mesleğini babadan oğula¹³ devam ettirerek yaşattıklarını görüyoruz.¹⁴ Bunun en güzel kanıtı, bugün köyde hala üç adet demirci atölyesinin bulunmasıdır. Bu atölyeler, defterde adı geçen kişilerin torunları tarafından işletilmektedir. Günümüzde bu atölyeler, geçim kaynağı tarım olan köyde, köylünün mahsulünün ekilmesi ve hasadını sağlayan tarım aletlerinin yapımı ve bunların tamir edilmesi işini üstlenmiş durumdadır.

Temettüat sayımının yapıldığı 1840'lı yıllarda Çizelge 3 incelendiğinde anlaşılacağı gibi köyde toplam yüz hanenin mevcut bulunduğunu görmekteyiz. Buna göre Ömer Lütfü Barkan'ın bir Osmanlı hanesinin ortalama nüfusunun beş kişi olduğu kuramını esas alırsak; on dokuzuncu yüzyıl ortalarında İğdiç / Selimağa Köyü'nde yaklaşık beş yüz kişinin yaşadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Son yapılan genel nüfus sayımına göre bugün köyde yaklaşık iki bin kişi yaşamaktadır. Bu da bize temettüat sayımından bu yana aradan geçen yüz elli yılda, köyde yaşayan insan sayısının dört katına çıkmış olduğunu gösterir.

¹³ Köyde demircilik mesleğinin babadan oğula nasıl devam ettirildiğine dair şecere için bkz: Çizelge 4.

¹⁴ İğdiç Temettüatı, 73/3 numaralı hanede adı geçen Hacı Demirci oğlu Yusuf'un amcasının oğlu (Örs) Mehmet hakkında Nakiye Kuşdemir, İsmail - Emine Işık, ve Mehmet Cura ile 21.10.2001 tarihinde yapmış olduğumuz kişisel söyleşiden aldığımız bilgilere göre; Selimağa Köyü'nde bugün demircilik zanaatını halen yaşatan kişilerin soyu (Örs) Mehmet'e dayanmaktadır. Öksüz olan Mehmet, eli iş tuttuğu için köye gelen bir demirci ustası tarafından, Atranos(Orhaneli)'a götürülmüştür ve burada çalışmasıyla ustasının gözüne girmiştir. Ustası (Örs) Mehmet'e kızını vermiş ve bu evlilikten çocukları olmuştur. Daha sonra eşini ve çocuklarını alarak gerisin geri köyüne dönen (Örs) Mehmet için yardımsever köylüler bir ev inşa etmişlerdir. (Örs) Mehmet ise demircilik zanaatını kendi köyünde devam ettirmiş olup bu zanaat kendisinden sonra oğulları ve torunları tarafından yaşatılarak bugüne kadar getirilmiştir. Buna göre Selimağa Köyü'nde yaşatılan demircilik zanaatının pirinin (Örs) Mehmet olduğunu söyleyebiliriz. Söyleşi yaptığımız kişiler, Nakiye Kuşdemir, İsmail - Emine Işık, Mehmet Cura, (Örs) Mehmet'in üçüncü göbekten torunlarıdır.

Tahririn yapıldığı yıllarda, yine Çizelge 3 'ten de çıkarılabileceği gibi köyün nüfusunun %67'si gibi büyük bir kısmının tarımla uğraştığını anlıyoruz. Köyde halkın çoğu XIX. yüzyılda olduğu gibi bugün de tarımla uğraşmaktadır. Deftere kaydedilmiş olan buğday, arpa, nohut gibi tarım ürünlerinin -on dokuzuncu asrın ortalarında olduğu gibi- günümüzde de aynı şekilde köy arazisinde üretilen ürünlerin en önemli kısmını oluşturmaktadır. Bunun yanında defterde 1/10 oranında â'sar alınan üzüm bağlarının özellikle köyün güneydoğu kesimindeki Asarlık Tepesi yamaçlarında ve Asmacık, Gazalanı, Kavakdibi mevkilerinde eskiden çok sayıda bulunmasına karşın; şimdilerde bu bağların, bir buçuk asırlık bir dönemde yavaş yavaş azalarak tamamen yok olduğunu görüyoruz.

Bağların, üzerinden geçen yüz elli yıl içinde yok oluşunun en önemli sebebi; tarımın yanında hayvancılığında yaygın olduğu köyde, hayvan sürülerinin üzüm bağlarına vermiş olduğu zararın önüne geçemeyen üzüm üreticilerinin bağ kütüklerini sökmek zorunda kalmalarıdır.¹⁵ Bu noktada, bağların yok oluşunda köyde pekmez tüketiminin yerini son yıllarda şekerin almasının da etkili olduğunu söyleyebiliriz.

Bugün her ne kadar bağların yok olduğunu söylesek de, halk arasında *ordu* denilen ve üzümünden pekmez elde edilen yerlerin köyün değişik mahallelerinde gözümüze çarpması burada üzüm yetiştiriciliğinin çok eskilere dayandığının kanıtı durumundadır.¹⁶ Ayrıca pekmez üretimine

¹⁵ Bu bilgilere 15. 11. 2001 tarihinde İsmail Kırbaş'la yaptığımız kişisel sohbet sonucu ulaşılmıştır.

¹⁶ İğdiç / Selimağa Köyü'nün çok eski bir yerleşim yeri olduğunun ve burada bağcılığın çok eskilere dayandığının en önemli belgesi ise; halen köy meydanında muhafaza edilen ve üzerinde Grekçe harflerle Eskiçağ Şarap Tanrısı [**Dionysus (Bacchus)**] 'nın adının yazılı bulunduğu taş kaidedir. Dionysus hakkında bilgi için bkz: Betty Radice (ed.), (1995), **The Penguin Dictionary of Ancient History**. London, s. 212; Strabon Coğrafyası'nda bağlarıyla ünlü Misya topraklarından şöyle bahseder: "Burada hiç ağaç yoktur; sadece, kalite olarak ünlü şarapların hiçbirisinden aşağı olmayan Kakekaumene şarabının elde edildiği bağlar vardır. Toprağın yüzü küllerle kaplıdır, dağlık ve kayalık olan ülke sanki yangından olmuş gibi siyah

hala devam edilen komşu köylerden Sağırlar Köyü pekmez üreticilerinin, adına *pekmez toprağı* denilen ve pekmez yapımında kullanılan beyaz renkli toprağı bugün dahi bu köyden alıyor olduğunu da burada belirtmek gerekir. Bunun yanında yine öşre tabi olan güverinin (bostan-karpuzun) her ailenin kendi yiyecek ihtiyacını karşılamak, az de olsa satış amaçlı yetiştirilmeye devam edildiğini gözlemliyoruz. Ayrıca bugün köyde üretimi yapılmamasına rağmen defterde, köyün hatibi Halil Efendiden¹⁷ *dukandan* ¹⁸ yani *tütünden* öşür alındığını görmekteyiz.

Defterde toprakların kullanım düzeyi konusunda bir inceleme yaptığımızda şu sonuç ortaya çıkmaktadır; köylünün topraklarının çok küçük ve kullanımının düşük düzeyde olduğunu anlıyoruz. Köyde tarım, o dönemde iki öküz tarafından çekilen sabanla, kürek, çapa, orak, tırmık ve döğenle* yapılmakta olduğu göz önüne alınırsa tarımda kullanılan tekniklerin o günün şartlarında modern olmadığı anlaşılır. Tarımsal üretimde kullanılan bu aletler bozulduğu zaman bunların tamir edildiği yer olarak karşımıza köydeki demirci atölyeleri çıkmaktadır. On dokuzuncu yüzyıl ortalarında diğer Anadolu köylerinin de tarımsal üretim açısından İğdiç'ten bir farkının olmadığı bir gerçektir. Sulama sistemlerinin az gelişmişliği ve aşırı yağmur, kuraklık, hastalık, çekirge ve öteki doğal felaketler karşısında herhangi bir

renktedir....Bu tür toprak bağcılığa iyi uyum sağlar....Bazı yazarlar bu gibi yerlere bakarak, Dionysos'a denmesinin iyi bir nedeni olduğu hükmüne varmışlardır." Strabon, (2000), **Antik Anadolu Coğrafyası (Geographika XII-XIII-XIV)**. Çeviren: Adnan Pekman. Dördüncü Baskı. İstanbul:Arkeoloji ve Sanat Yayınları, s. 174.

¹⁷ BOA, ML.VRD.TMT, Nr.8388, hane numarası 1/1, s.2.

¹⁸ Duhan; yaprakları kıyılıp içilen ot, tütün, duman demektir. Bkz. M. Zeki Pakalın, (1993), a.g.e., I, s.479.

* Buğdayın kabuğundan ayrılarak harmanlanması işinde kullanılan ve iki öküz tarafından çekilen bir tarım aletidir.

korunma yolunun olmayışı Anadolu köylüsünü çaresiz bir konuma sürüklüyordu.¹⁹

Tarımsal üretimde bugün bile yüz elli yıl öncesine göre yetiştirilen ürünlerde hemen hemen bir değişimin olmayışı, Dursunbey ilçesi sınırları içinde arazisi tarımda makine kullanımına en elverişli köy olmasına karşın biçer-döverin köye girişinin çok yeni -üç yıl gibi- bir geçmişinin olması, kara sabanın 1980'lere kadar yaygın kullanımı, tarladan buğday, arpa, çavdarın hala orakla hasadının yapıyor oluşu geçen bir buçuk asırlık süreye rağmen tarımsal üretimde gelenekselliğin hakimiyetinin bir göstergesi durumundadır. Tabi ki tarımdaki bu gelenekselci anlayış eğitimle ve ekonomik durumla yakından alakalıdır. Köyde yetişen eğitimli yeni neslin tarımsal üretimin bir kazanç getirmediğini görmesi, onları yeni arayışlara sürüklemiştir. Balıkesir - Dursunbey yolu üzerinde bulunan köyün girişinde sıralanmış olan tavuk üretim çiftlikleri bu arayışın bir sembolünü oluşturmaktadır. Ayrıca Süleymancığın Pınarı mevkiindeki eskiden dereye akan ve sadece dere kenarında tarlası bulunan köylünün yararlanabildiği su, devletin ve köylünün ortak işbirliğiyle açık kanal sistemine konulmuş ve kanalın boyundaki bütün tarlalar sulu tarıma açılmıştır. Tarımsal üretimde yeni arayışlar tabii ki bunlarla sınırlı değildir. Buğday fiyatlarının köylünün emeğini korumaması üzerine bu durum, köylünün kısa vadede gelir getiren ürünlere yönelmesine sebep olmuştur. Halk, köye yakın olan tarlalarına banya, çilek gibi ürünleri ekmeye başlamıştır. Yaptığımız gözlemler eğitimli yeni neslin kendilerini, varolan gelenekçi anlayıştan kurtararak tarımda modern bir anlayışa doğru ilerlemekte olduklarını göstermektedir.

Ege Bölgesi'nde köylerin tarımsal faaliyetleri için bakınız: Reşat Kasaba, (1993), **Osmanlı İmparatorluğu ve Dünya Ekonomisi**. Çeviren: Kudret Emiroğlu. İstanbul: Belge Yayınları, s. 58.

İğdiç / Selimağa Köyü'nde 1840'larda en çok kullanılan isimler ve bu isimlerin toplam hane sayısına oranlarını Çizelge 2'de görülmektedir. İğdiç / Selimağa Köyü'nde mukim kişilere verilen isimler yönünden tahririn yapıldığı yıllarla bugünü karşılaştırdığımızda şu tablo ortaya çıkmaktadır: Temettüat tahririnde ismi bulunan vergi mükelleflerinin bu isimlerinin daha sonraki nesillerce, babalarının veya dedelerinin adlarını oğullarına ya da torunlarına vermek suretiyle devam ettirdiklerini görmekteyiz.²⁰ Yine defterde geçen şahıslar için kullanılan lâkapların, köy halkı tarafından bu şahısların neslinden gelen aile fertleri için hâlâ kullanılmakta olduğunu gözlemliyoruz.²¹ Bu lâkap kullanımı ile ilgili olarak Yumuk oğlu Mehmet örneği kayda değerdir.²² Ayrıca defterde kaydedilmiş kişilerin lâkaplarının bazılarının soyadı kanunuyla birlikte adı geçen şahısların neslinden gelen

Sipahi oğlu Mehmet - Cemal Sipahi - Mehmet Sipahi - Hakkı Sipahi- Mehmet Sipahi

²¹Sakızlı oğlu Mehmet (Sakızlar), Sancaktar oğlu Mehmet (değişmiş Bayraktar oğulları olmuş), Dağdelen oğulları, Çavuş oğulları, Demirci oğulları (Demirciler), Çam Haşanlar, Arap oğulları (Araplar), Yumuk oğulları (Yumuklar), Yavaş oğulları(Yavaşlar), Kelbaş oğulları (Kelbaşlar), Mahmut oğulları (Mahmutlar), Hacıhasanlar, Sipahiler, Karaahmet oğulları (Karametler şeklinde değişmiştir), Çaltı oğulları (Çaltılar), Osmanlar, Köşeler, Çobanlar, Esnemez oğulları, Kadı oğulları, Kara çobanlar,Musluca oğulları (Muslular), Eğdi Ali oğlu Erik Mehmet (Erikler), Davulcu oğulları (Davulcular), Musa oğulları (Musalar), Karaköse oğlu Gökçe Mehmet (Gökçeler), Kırallı oğlu İbrahim (Kır Aliler), Suhte oğulları (Suhteler-Softalar olarak değişmiştir), Esnemez oğlu Ali (Aliler), Hacı oğlu Deli Ali (Deli Aliler -Dellallar şeklinde değişmiş.) gibi. BOA, **ML.VRD.TMT** , Nr.8388, s.2-34.

²²BOA, **ML.VRD.TMT** , Nr.8388, 26/1 hane numarasında kayıtlı olan Yumuk oğlu Mehmet hakkında 21.10.2001 tarihinde İsmail-Kezban Kırbaş, Nakiye Kuşdemir ve Süleyman Yumuk ile yaptığımız kişisel söyleşide şu bilgilere ulaştık; adı geçen şahıs askerliğini o dönemde Osmanlı Devletinin sınırları içinde bulunan Arap yarımadasında yapmış ve askerde iken hacca gitmiş (asker hacısı)tir. Köylüler arasında askere gidene kadar kendisine "Yumuk oğlu Mehmet" diye hitap edilirken, askerden sonra ise "Hacı Mehmet" olarak hitap edilmeye başlanmıştır. Bu hitap şekli daha sonra halk ağzında söylene söylene Hacımetler şeklini almıştır. Bugün köyde Yumuk oğlu Mehmet'in neslinden gelenlere "Hacımetler" (aslı Hacı Mehmetler) denilmektedir. İğdiç / Selimağa Temettüat Defterinde adı geçen bu zat yine aynı defterde 78/1 hane numarasına kayıtlı Kara köse oğlu Gökçe Mehmet'ten satın almış olduğu arsa üzerine hayrat bir mescit yaptırmış olup halen bu mescidin duvarında bulunan kitabede Yumuk oğlu Mehmet'in adı "Sahibû'l Hayrat Yumuk oğlu Hacı Mehmet" şeklinde geçmektedir.

aile fertleri tarafından soyadı olarak alındığı görülmektedir. Bunun yanında İğdiç / Selimağa Temettüat Defteri'nde lakabıyla birlikte adı geçen vergi mükelleflerinin isimleri sadece oğullarında veya torunlarında değil aynı zamanda; kendileri tarafından ya da kendileri öldükten sonra geri kalan aile fertlerince onlar adına yaptırılmış olan ve İğdiç / Selimağa Köyü arazisinin dört bir tarafında görebildiğimiz hayrat çeşmelerde de bu isimler²⁴ yaşamaktadır.

Sonuç olarak, Tanzimat'ın ilk yıllarında toplam vergi yükünün ülkenin değişik bölgelerinde yaşayan kişiler arasında eşit dağılımını sağlamak için yapılmış olan Temettüat tahrirlerinin XIX. yüz yıl Osmanlı sosyo - ekonomik tarihi içinde önemli bir yeri vardır. Temettüat Defterlerinin okunması klasik dönem tahrir defterlerine göre çok daha kolay ve içerdiği bilgiler tahrir defterlerine nazaran daha sistematik ve modern bir anlayışla düzenlenmiş olduğundan bu defterlerden yararlanılarak bir yerin sosyal, demografik, ekonomik, ve kültürel gelişimi ortaya çıkarılabilir. Bu defterler kullanılarak, XIX. yüzyıl Osmanlı kentlerinde yetiştirilen ürünlerin ve uygulanan tarımsal politikaların bugünle karşılaştırmalı tahlili yapılabileceği gibi şecere takibinde de Temettüat Defterlerinden yararlanıla bilir. Yine adı geçen defterler beşeri ve iktisadi coğrafyanın ilgi alanına giren ekonomi, nüfus, hayvancılık gibi konularda da önemli bilgileri ihtiva etmekte olduklarından sadece tarihçilere değil aynı zamanda tarihsel coğrafya alanında çalışanlara da hitap etmektedir. Temettüat Defterleri, XIX.

Sakızlı oğlu Mehmet - Mehmet Sakız, Sancaktar oğlu (Bayraktar oğlu) Mehmet - Mehmet Bayraktar, Dağdelen oğlu Osman - Osman Dağdelen, Yumuk oğlu Mehmet - Mehmet Yumuk, Yavaş oğlu Ali - Ali Yavaş, Musluca oğlu Ali - Ali Muslu, Sipahi oğlu Mehmet - Mehmet Sipahi, Kelbaş oğlu Süleyman - Süleyman Kelbaş, Gökçe Mehmet - Sefa Gökçe, Karaköse oğlu Mustafa - Ali Köse, Çaltı oğlu Halil - Abdullah Çaltı, Karaçoban oğlu Mehmet - Mehmet Çoban, Çoban oğlu İbrahim - İbrahim Çoban....gibi. BOA.ML.VRD.TMT, Nr.8388, s.2-34.

²³ Softaların Pınarı, Sakızların Pınarı, Süleymancığın Pınarı, Demirci Pınarı ... gibi.

yüzyıl Osmanlı taşrası hakkında teferruatlı bilgiler sunmakta ve tahririn yapıldığı bölgeyle ilgili önemli istatistiksel verileri içermektedir. Veri yığını olmaktan kurtarılmış ve ele alınan bölgede yapılacak mahal çalışmalarıyla desteklenmiş Temettüat çalışmaları, bizim çok daha özgün bilgilere ulaşmamızı sağlayacağı gibi Türkiye'de son yıllarda popülerlik kazanmış bir alan olan yerel tarihçiliğimizin gelişimine de katkıda bulunacaktır.

ÇİZELGELER

ÇİZELGE 1*. Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde Tasnif Edilmiş Olan Temettüat Defterlerinin Katalog Dağılışı.

Katalog Genel No	Eyalet ve Kaza Adı	Kodu	Tarih		Defter Adedi
			Hicri	Miladi	
508	Ankara ve Aydın	ML.VRD.TMT.	1260-1261	1844-1845	1.961
509	Aydın ve Bolu		1260-1261	1844-1845	2.005
510	Bolu, Cezair-i Bahr-i Sefid, Edime		1260-1261	1844-1845	1.862
511	Edirne, Erzurum, Hüdavendigâr		1260-1261	1844-1845	1.407
512	Hüdavendigâr		1260-1261	1844-1845	1.936
513	Hüdavendigâr, Konya, Niş		1260-1261	1844-1845	2.243
514	Niş, Rumeli, Selanik, Silistre, Sivas		1256-1261	1840-1845	2.015
515	Sivas		1260-1261	1844-1845	1.886
516	Üsküp, Vidin		1260-1261	1844-1845	2.432

Çizelge 1. Başbakanlık Osmanlı Arşivi Rehberi, Maliye Nezareti Defterleri - Temettüat Defterleri (ML.VRD.TMT.), s.254'den alınmıştır.

ÇİZELGE 2. İğdiç / Selimağa Köyü'nde en çok kullanılan isimlerle bu isimlerin toplam hane reisi sayışma oranları (1844-45).

İ	Ali	Halil	Hasan	Hüseyin	j	İsmail	I	M. Ali	Mustafa	Osman	Süleyman	İ	Yusuf	Diğerleri	Toplam
6	7	9	8	10	7	2	23	2	10	2	4	2	3	5	100
% 6	% 7	% 9	% 8	% 10	% 7	% 2	% 23	% 2	% 10	% 2	% 4	% 2	% 3	% 5	% 100

ÇİZELGE 3. İğdiç / Selimağa Köyü'nde hane reislerinin Faaliyet Alanları ve bu alanların toplam hane sayısına oranları (1844-45).

FAALİYET ALANI	HANE SAYISI	%
Ziraat Erbabı (Çiftçi)	67	67
Hizmetkar (İrgat)	28	28
Demirci	4	4
Berber	1	1
TOPLAM HANE SAYISI	100	100

ÇİZELGE 4. Aşağıdaki şecereye göre Selimağa Köyü'nde yaşatılan demircilik zanaatının piri (Örs) Mehmet olup; bu zanaat kendisinden sonra oğulları ve torunları tarafından yaşatılarak günümüze kadar getirilmiştir."

Demirci							
Örs							
Mehmet							
Oğlu							
Demirci							
İsmail							
Oğlu							
Demirci							
Mustafa Işık							
Oğlu							
Ramazan							
Kuşdemir							
Oğlu							
Yusuf							
Cura							
Kızı	Kızı	Kızı	Oğlu	Oğlu	Kızı	Damadı	Oğlu
Ayşe	Nakiye	Emine	Demirci	Ahmet	Zadife	Demirci	
Çınar		Işık	İsmail		Berber	Yusuf	Mehmet
(Kuşdemir)	(Kuşdemir)	(Kuşdemir)	Işık	Işık	(Işık)	Berber	Cura
Oğlu							
Demirci							
Mustafa							
Işık							
Oğlu							
Demirci							
Mehmet							
Berber							
Oğlu							
Demirci							
Arif							
Berber							

KAYNAKÇA

Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü. (2000), **Başbakanlık Osmanlı Arşivi Rehberi**. İkinci Baskı. İstanbul.

Devellioğlu, Ferit. (1996), "Temettü'-Temetrüat", **Osmanlıca - Türkçe Ansiklopedik Lügat**. On Üçüncü Baskı. Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları.

Gökaçtı, Mehmet Ali. (1997), "Maliye Nezareti Temettüat Defterlerine Göre 1845 Yılında Selanik", **Tarih ve Toplum Dergisi**, S. 168, İstanbul, s. 15-22.

' Bu şecere; İsmail - Kezban Kırbas, Süleyman Yumuk ve Örs Mehmet'in üçüncü göbekten torunları olan Nakiye Kuşdemir, İsmail - Emine Işık, Mehmet Cura ile 21.10.2001 tarihinde yapılan kişisel söyleşi sırasında elde edilen bilgilerin İğdiç / Selimağa Temettüat Defteri ile karşılaştırılması sonucunda oluşturulmuştur.

- Kasaba, Reşat. (1993), **Osmanlı İmparatorluğu ve Dünya Ekonomisi**. Çeviren: Kudret Emiroğlu. İstanbul: Belge Yayınları.
- Kütükoğlu, Mübahat. (1995), "Osmanlı Sosyal ve İktisadi Tarihi Kaynaklarından Temettüat Defterleri", **Belleten**, LIX/225, Ankara, s. 395-412
- _____. (1999), "İzmir Temettü Sayımları ve Yabancı Tebaa", **Belleten**, LXIII/238, Ankara, s. 755-782.
- Özer, İlbeyi. (2000), "Temettüat Defterlerinde Somuncu Babanın Nesebi", **Akademik Araştırmalar Dergisi**, S.4-5, İstanbul, s.593-610.
- Öztürk, Said. (2000), "Temettüat Tahrirleri", **Akademik Araştırmalar Dergisi**, S.4-5, İstanbul, s.537-591.
- Pakalın, Mehmet Zeki. (1993), "Temettü' Vergisi", **Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü**, I-III, İstanbul: MEB.
- Radice, Betty, (ed.), (1995), **The Penguin Dictionary of Ancient History**. London.
- Sertoğlu, Midhat. (1986), **Osmanlı Tarih Lügati**, İstanbul: Enderun Kitabevi.
- Strabon. (2000), **Antik Anadolu Coğrafyası (Geographika XII-XIII-XIV)**, Çeviren: Adnan Pekman. Dördüncü Baskı. İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.
- Arşiv Belgeleri:** Başbakanlık Osmanlı Arşivi; **Maliye Nezareti Temettüat Defteri, Nr.8388.**

Hane 1		Numara 2								
		Hane-i mezburede mukayyit Halil Efendinin birader zadesi Mustafa		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 30 kuruş			Â' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu			
Hmta Kile 1	10 Kuruş	Çavdar Kile 3	6 Kuruş							
Kıymeti 10 Kuruş		Kıymeti 18 Kuruş								
Meblağın Verdiği										28 Kuruş
Palamut	Öşrü	15 Kuruş					15 Kuruş			
										43 Kuruş
Mezru' tarlası 10 dönüm		Erkek karasığır 1 re's		Sağman karasığır 2re's		Merkep 1 re's		Palamut korusu 2 dönüm		
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui										420 Kuruş

Hane 2		Numara 1								
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Sancaktar oğlu Mehmet		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 120 kuruş			Â' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu			
Hınta Kile 2	w- S S o	Şair Kile 2	S •o							
Kıymeti 20 Kuruş		Kıymeti 10 Kuruş								
Meblağın Verdiği										30 Kuruş
Palamut	Öşrü			15 Kuruş						
Üzüm	Öşrü			15 Kuruş						
				30 Kuruş			30 Kuruş			
										60 Kuruş
Mezru' tarlası 25 dönüm		Bağı 2 dönüm		Kara sığır öküzü 1 sağır		Sağman kara sığır 1 re's		Merkep 1 re's		
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui								475 Kuruş		
Başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui								175 Kuruş		
										650 Kuruş

Hane 4				Numara 1						
Adi hizmetkâr idüğü		Hane-i merkumede mukayyit Ramazanın emmi zadesi Hasan		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 30 kuruş			A' şâr olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu			
Hinta Kile 1	10 Kuruş	Şair Kile 2	5 Kuruş							
Kıymeti 10 Kuruş		Kıymeti 10 Kuruş								
Meblağın Verdiği										20 Kuruş
Palamut	Öşrü			10 Kuruş						
Üzüm	Öşrü			3 Kuruş						
				13 Kuruş						
										13 Kuruş
										33 Kuruş
Mezru' tarlası 10 dönüm		Bağı 2 dönüm		Sağman kara sığır 1 re's						
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui										255 Kuruş
Başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui										120 Kuruş
										375 Kuruş

Hane 5				Numara 1			
Demirci esnafından idüğü	Demirci oğlu Halil	Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 170 kuruş	Â' şar olarak sene- sabıkada bir senede vermiş olduğu 0 kuruş				
Meblağın Verdiği				0 Kuruş			
Palamut Öşrü		30 Kuruş					
Üzüm Öşrü		6 Kuruş					
		36 Kuruş		36 Kuruş			
				36 Kuruş			
Kiraya verdiği Mezru' tarlası 10 dönüm		Bağı 1 dönüm	Sağman camuş 1 re's	Hârir bahçesi 1/4 dönüm			
Palamut korusu 2 dönüm			Kök boya tarlası 1/2 dönüm				
Mecmu'undan bir senede tahminen vermiş olduğu				435 Kuruş			
Demircilik ticaretinden bir senede aynen zuhur eden				515 Kuruş			
				950 Kuruş			

8

Hane 6						Numara 1					
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Molla Hasan oğlu Abduh		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 220 kuruş		Â' şâr olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu					
Hinta Kile 3	uy S Ü o	Çavdar Kile 2	uy S	Şair Kile 3	uy S s3	Burçak Kile 1/2	uy S 3 oo				
Kıymeti 30 Kuruş		Kıymeti 12 Kuruş		Kıymeti 15 Kuruş		Kıymeti 4 Kuruş					
Meblağın Verdiği										61 Kuruş	
Palamut		Öşrü		25 Kuruş							
Bostan		Öşrü		11 Kuruş							
Üzüm		Öşrü		9 Kuruş							
				45 Kuruş		45 Kuruş					
										106 Kuruş	
Mezru' tarlası 15 dönüm		Bağı 1 1/2 dönüm		Kara sığır öküzü 3 re's		Sağman kara sığır 1 re's		Merkep 1 re's			
Harir bahçesi 1/4 dönüm		Kök boya tarlası 1/4 dönüm		Palamut korusu 1 dönüm							
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui								1085 Kuruş			
Başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui								115 Kuruş			
								1200 Kuruş			

9

Hane 7				Numara 1			
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Karaçoban oğlu Mehmet		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 235 kuruş		A' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu	
Hinta Kile 3	uy S E o	Şair Kile 3	uy S S 14 oo	Burçak Kile 1	uy S oo		
Kıymeti 30 Kuruş		Kıymeti 15 Kuruş		Kıymeti 8 Kuruş			
Meblağın Verdiği				53 Kuruş			
Palamut		Öşrü		20 Kuruş			
Bostan		Öşrü		3 Kuruş			
Üzüm		Öşrü		6 Kuruş			
				29 Kuruş		29 Kuruş	
				82 Kuruş			
Adet-i ağnam rüsumu				13 Kuruş			
				95 Kuruş			
Mezru' tarlası 16 dönüm		Bağı 1 dönüm		Palamut korusu 1 dönüm		Kara sığır öküzü 1 sağır	
Sağman karasığır 1 re's		Sağman keçi 25 re's		Keçi oğlağı 20 re's			
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui						965 Kuruş	
Başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui						185 Kuruş	
						1150 Kuruş	

jo _____

Hane 8Erbâb-ı
ziraatten
idüğüÇavuş Ali
oğlu AhmetMahsus olan vergiden bir senede
vermiş olduğu 190 kuruş**Numara 1**A' şar olarak sene-i sabıkada bir
senede vermiş olduğuHinta
Kile
3Çavdar
Kile
1Şair
Kile
2Burçak
Kile
1Kıymeti
30Kıymeti
6Kıymeti
10Kıymeti
8KuruşKuruşKuruşKuruşMeblağın Verdiği54 KuruşPalamut Öşrü20 KuruşBostan Öşrü4 KuruşÜzüm Öşrü9 Kuruş33 Kuruş33 Kuruş87 KuruşMezru' tarlası
15 dönümBağı
1 1/2 dönümPalamut korusu
1 dönümCamuş öküzü
1 sağırSağman camuş 1 re'sHarir bahçesi 1/2 dönüm

Mecmu'undan bir senede tahminen temettui

935 KuruşBaşkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui65 Kuruş1000 Kuruş**11**

Hane 9							Numara 1		
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Mustafa oğlu Ali	Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 25 kuruş			Â' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu			
Hinta Kile 2	E	Çavdar Kile 3	w- S Ü	Şair Kile 2	M- g	Burçak Kile 1/2	e		
Kıymeti 20 Kuruş		Kıymeti 18 Kuruş		Kıymeti 10 Kuruş		Kıymeti 4 Kuruş		oo	
Meblağın Verdiği								52 Kuruş	
Palamut		Öşrü		30 Kuruş					
Duhan		Öşrü		16 Kuruş					
Bostan		öşrü		5 Kuruş					
Üzüm		Öşrü		9 Kuruş					
				60 Kuruş	60 Kuruş				
								112 Kuruş	
Mezru' tarlası 16 dönüm		Bağı 1 1/2 dönüm		Palamut korusu 2 dönüm		Kara sığır öküzü 2 sağır			
Sağman camuş 1 re's		Sağman kara sığır 2 re's		Kök boya tarlası 1/2 dönüm			Merkep 1 re's		
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui								1205 Kuruş	
Başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui								95 Kuruş	
								1300 Kuruş	

12

Hane 10		I		Numara 1			
Demirci esnafından idüğü		Demirci Mehmet Ali	Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 25kuruş			Â' şâr olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu	
Hinta Kile 2	w-g O	Çavdar Kile 1	E 3 u	Şair Kile 2	g		
Kıymeti 20 Kuruş		Kıymeti 6 Kuruş		Kıymeti 10 Kuruş			
Meblağın Verdiği						36 Kuruş	
Palamut	Öşrü	20 Kuruş					
Üzüm	Öşrü	3 Kuruş					
		23 Kuruş		23 Kuruş			
						59 Kuruş	
Mezru' tarlası 12dönüm	Bağı 1/2 dönüm	Karasığır öküzü 1sağır		Sağman karasığır 1re's	Kara sığır düğesi 1 re's		
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui					415 Kuruş		
Demircilik ticaretine'en bir senede aynen zuhur eden temettui					585 Kuruş		
					1000 Kuruş		

13

Hane 11			Numara 1	
Erbâb-ı ziraatten idüğü	Demirci oğlu Mehmet	Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu <u>170 kuruş</u>	Â' şâr olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu	
Hinta Kile 2	Çavdar Kile 2	Şair Kile 3	Burçak Kile 1	
Kıymeti 20	Kıymeti 12	Kıymeti 15	Kıymeti 8	
<u>Kuruş</u>	<u>Kuruş</u>	<u>Kuruş</u>	<u>Kuruş</u>	
<u>Meblağın Verdiği</u>			<u>55 Kuruş</u>	
<u>Palamut</u>	<u>Öşrü</u>	<u>10 Kuruş</u>		
Bostan	<u>Öşrü</u>	<u>5 Kuruş</u>		
Üzüm	<u>öşrü</u>	<u>9 Kuruş</u>		
		<u>24 Kuruş</u>		<u>24 Kuruş</u>
				<u>79 Kuruş</u>
Mezru' tarlası 10 dönüm	Bağı 1 ½ dönüm	Kara sığır öküzü 1 sağır	Sağman camuş 1 re's	
<u>Camuş düğesi 1 re's</u>	<u>1 Merkep 1 re's</u>		<u>Harir bahçesi 1/4 dönüm</u>	
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui			<u>755 Kuruş</u>	
<u>Palamut hasadı ve başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui</u>			<u>245 Kuruş</u>	
			<u>1100 Kuruş</u>	

14

Hane 12		1		Numara 1					
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Ahmet Bey oğlu Ahmet		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 230 kuruş			A' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu		
Hinta Kile 3	cip* S o	Çavdar Kile 1	1	Şair Kile 2	uf S "O	Burçak Kile 1	E 00	Nohut Kile 1	I
Kıymeti 30 Kuruş		Kıymeti 6 Kuruş		Kıymeti 10 Kuruş		Kıymeti 8 Kuruş		Kıymeti 10 Kuruş	
Meblağın Verdiği 64 Kuruş									
Palamut Öşrü		25 Kuruş							
Bostan Öşrü		6 Kuruş							
Üzüm Öşrü		3 Kuruş							
		34 Kuruş			34 Kuruş				
98 Kuruş									
Mezru' tarlası 20 dönüm		Bağı 1/4 dönüm		Kara sığır öküzü 1 sağır		Sağman kara sığır 1 re's		Harir bahçesi 1/4 dönüm	
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui								815 Kuruş	
Palamut hasadı başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui								335 Kuruş	
1150 Kuruş									

15

Hane 13		Numara 1									
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Hacı Hasan oğlu Halil		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 190 kuruş				Â' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu			
Hinta Kile 1	2 o	Şair Kile 1	j	Burçak Kile 1	H 00	Oze Kile 1	3				
Kıymeti 10 Kuruş		Kıymeti 5 Kuruş		Kıymeti 8 Kuruş		Kıymeti 2 Kuruş					
Meblağın Verdiği										35 Kuruş	
Palamut	Öşrü	25 Kuruş									
Bostan	Öşrü	6 Kuruş									
Üzüm	Öşrü	6 Kuruş									
		37 Kuruş		37 Kuruş							
				72 Kuruş							
Mezru' tarlası 15 dönüm	Bağı 1 dönüm	Kara sığır öküzü 1 sağır		Sağman kara sığır 2 re's		Palamut korusu 1 dönüm					
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui						700 Kuruş					
Başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui						300 Kuruş					
						1000 Kuruş					

16

Hane 14					Numara 1					
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Molla Hasan oğlu Ahmet		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 240 kuruş			A' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu			
Hinta Kile 2	E o	Çavdar Kile 3	S s	Şair Kile 2	S	Burçak Kile 1/2	E- S oo			
Kıymeti 20 Kuruş		Kıymeti 18 Kuruş		Kıymeti 10 Kuruş		Kıymeti 4 Kuruş				
Meblağın Verdiği										52 Kuruş
Palamut	Öşrü		20 Kuruş							
Bostan	Öşrü		S Kuruş							
Üzüm	Öşrü		9 Kuruş							
			37 Kuruş			37 Kuruş				
						89 Kuruş				
Mezru' tarlası 10 dönüm	Bağı 1 İ4 dönüm	Palamut korusu 1 dönüm		Kara sığır öküzü 1 sağır		Merkep 1 re's				
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui								890 Kuruş		
Başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui								160 Kuruş		
										1050 Kuruş

17

Hane 15				Numara 1						
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Ahmet Bey oğlu Hacı Mehmet		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 180 kuruş			A' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu			
Hinta Kile 1	S o	Şair Kile 2	ws- E							
Kıymeti 10 Kuruş		Kıymeti 10 Kuruş								
Meblağın Verdiği										20 Kuruş
Palamut	Öşrü			25 Kuruş						
Üzüm	Öşrü			6 Kuruş						
				31 Kuruş			31 Kuruş			
							51.Kuruş			
Mezru' tarlası 15 dönüm	Bağı 1 dönüm		Kara sığır öküzü 1 sağır		Harir Bahçesi 14 dönüm		Kök boya tarlası 1/2 dönüm			
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui										290 Kuruş
Başkaca ayak ticaretinden ve palamut hasadından bir senede aynen zuhiir eden temettui										60 Kuruş
										900 Kuruş

J8

Hane 16			Numara 1
Adi hizmetkâr	Karaçoban	Mahsus olan vergiden bir	Â' şar olarak sene-i sabıkada bir
idüğü	oğlu Hasan	senede vermiş olduğu 60 kuruş	senede vermiş olduğu
Hinta			
Kile			
1	1		
Kıymeti			
10			
<u>Kuruş</u>			
<u>Meblağın Verdiği</u>			<u>10 Kuruş</u>
<u>Palamut Öşrü</u>		<u>5 Kuruş</u>	
<u>Üzüm Öşrü</u>		<u>6 Kuruş</u>	
		<u>11 Kuruş</u>	
		<u>21 Kuruş</u>	
Mezru' tarlası	Bağı	Kara sığır düğesi	
5 dönüm	1 dönüm	1 re's	
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui			<u>160 Kuruş</u>
<u>Palamut hasadı ve hizmetkârlık ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui</u>			<u>240 Kuruş</u>
			<u>400 Kuruş</u>

19

Hane 17		Numara 1							
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Ahmet Bey oğlu İbrahim		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 350 kuruş			Â' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu		
Hinta Kile 2	5 ^o	Çavdar Kile 4	S	Şair Kile 1	en-E	Burçak Kile 1	w-e	Öze* Kile 1	I ^o
Kıymeti 20 Kuruş		Kıymeti 24 Kuruş		Kıymeti 5 Kuruş		Kıymeti S Kuruş		Kıymeti 2 Kuruş	
Meblağın Verdiği 59 Kuruş									
Palamut Öşrü		30 Kuruş							
Bostan Öşrü		6 Kuruş							
Üzüm Öşrü		3 Kuruş							
		39 Kuruş			39 Kuruş				
					98 Kuruş				
Mezru' tarlası 15 dönüm		Bağı 4 dönüm			Camuşö cüzü 1 sağır		Sağman camuşu 3 re's		
Sağman ağnam 5 re's		Kuzu 3 re's							
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui									1020 Kuruş
Palamut hasadı ve başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui									680 Kuruş
1700 Kuruş									

* Eskiden hayvan yemi olarak kullanılan bir bitki olup diğer adı kaplıcadır.

20

Hane 18						Numara 1			
Adi hizmetkâr idüğü		Çavuş oğlu Emin		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 110 kuruş			Â' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu		
Hinta Kile 1	10 Kuruş								
Kıymeti 10 Kuruş									
Meblağın Verdiği10 Kuruş									
Palamut	Öşrü	8 Kuruş							
		8 Kuruş				8 Kuruş			
						18 Kuruş			
Mezru' tarlası 8 dönüm									
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui								100 Kuruş	
Palamut hasadı ve hizmetkârlık ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui								500 Kuruş	
								600 Kuruş	

21

Hane 18		Numara 7		
Adi hizmetkâr idüğü		Hane-i merkumede mukayyit Emin'in birader zadesi Mehmet	Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 30 kuruş	Â'şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu 0 kuruş
Kiraya verdiği Mezru' tarlası 10 dönüm				
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui				30 Kuruş
Hizmetkârlık ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui				170 Kuruş

200 Kuruş

22

Hane 19						Numara 1			
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Kadı oğlu Mehmet		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 190 kuruş			Â' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu		
Hinta Kile 1	S S o	Çavdar Kile 1	5	Şair Kile 1	e				
Kıymeti 10 Kuruş		Kıymeti 6 Kuruş		Kıymeti 5 Kuruş					
Meblağın Verdiği							21 Kuruş		
Palamut	Öşrü	25 Kuruş							
Bostan	Öşrü	6 Kuruş							
Üzüm	Öşrü	6 Kuruş							
		37 Kuruş		37 Kuruş					
				58 Kuruş					
Mezru' tarlası 10 dönüm		Bağı 1 dönüm		Palamut korusu 1 dönüm		Kara sığır öküzü 1 sağır			
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui						580 Kuruş			
Başkaca ayak ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui						420 Kuruş			
						1000 Kuruş			

23

Hane 19		Numara 1	
Adi hizmetkâr idüğü	Hane-i merkûmede mukayyit Mehmet'in oğlu Hüseyin	Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 115 kuruş	A' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu 0 kuruş
Meblağın Verdiği			0 Kuruş
Palamut	Öşrü	6 Kuruş	
Üzüm	Öşrü	3 Kuruş	
		9 Kuruş	9 Kuruş
			9 Kuruş
Bağı 1/2 dönüm			
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui			30 Kuruş
Palamut hasadı ve hizmetkârlık ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui			570 Kuruş
			600 Kuruş

24

Hane 20				Numara 1					
Erbâb-ı ziraatten idüğü		Dağdelen oğlu Osman		Mahsus olan vergiden bir senede vermiş olduğu 300 kuruş			Â' şar olarak sene-i sabıkada bir senede vermiş olduğu		
Hinta Kile 5	S o	Şair Kile 6	S T1	Burçak Kile 1	S 3	Öze? Kile 1	I		
Kıymeti 50 Kuruş		Kıymeti 30 Kuruş		Kıymeti 8 Kuruş		Kıymeti 2 Kuruş			
Meblağın Verdiği 90 Kuruş									
Üzüm Öşrü			9 Kuruş						
			9 Kuruş			9 Kuruş			
						99 Kuruş			
Mezru' tarlası 30 dönüm		Bağı 1 1/2 dönüm		Camuş öküzü 1 sağır		Karasığır öküzü 1 sağır			
Sağman camuş 1 re's		Sağman kara sığır 2 re's				Kök boya tarlası '4 dönüm			
Mecmu'undan bir senede tahminen temettui								1075 Kuruş	
Kıracılık ticaretinden bir senede aynen zuhur eden temettui								525 Kuruş	
								1600 Kuruş	